

உ
சிவமயம்.

தென்னிந்திய
செங்குந்தர் முதலாவது மகாநாடு,
ஈரோடு.

1929-ஸ் ஜனவரி-மீ 19, 20-உ.

சமூக மகாநாட்டின் உபசரணைத் தலைவர்
கோயமுத்தூர் முனிசிபல் கவுன்சிலரும்,
ஸ்டேன்ஸ் & மால்மில்ஸ்
ஏஜண்டுமான

திருவாளர் V. S. செங்கோட்டைய முதலியார்
அவர்களின்

வரவேற்பு உபந்நியாசம்.

N. நந்தகோபால் B.Com
தலைவர்
ஈரோடு மாவட்ட செங்குந்த
மகாஜன சங்கம்

N. நந்தகோபால் B.Com

தலைவர்

ஈரோடு மாவட்ட செங்குந்த

மகாஜன சங்கம்

கோயமுத்தூர் முனிசிபல் கவுன்சிலரும்,
ஸ்டேன்ஸ் & மால்மில்ஸ் ஏஜண்டுமான

திருவாளர்

V. S. செங்கோட்டய்யா,

வாவேற்புத் தலைவர்,

தேன்னிந்திய செங்குந்தர் முதலாவது மகாநாடு,

ஈரோடு.

உ
சிவமயம்.

தென்னிந்திய செங்குந்தர் முதலாவது மகாநாடு, ஈரோடு.

வரவேற்புத் தலைவர் உபந்யாசம்.

செங்குந்த சமூகப் பிரதிநிதிகளே! சீமாட்டிகளே! சீமான்களே!

வரவேற்புக் கழகத்தின் சார்பாகவும், கோயமுத்தூர் சேலம் ஜில்லாக்களிலுள்ள செங்குந்த மகாஜனங்களின் சார்பாகவும் இங்கு முதன் முறையாகக் கூடும் தென்னிந்திய செங்குந்தர் மகாநாட்டிற்கு உள்ளம் நிறைந்த அன்போடு உங்களனைவரையும் நான் வரவேற்சின்றேன். தமிழ் ஜில்லாக்கள் முழுதும் பெருந்திரளாக நம்மவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனரேனும், முதலாவதாகக் கூடும் நமது மகாநாட்டை இவ்விரு ஜில்லாக்களின் சார்பாக இங்கு நடத்தும் பாக்கியம் எங்களுக்குக் கிடைத்தமைக்காகவும், இதுவரையிலிருந்த இருட்டறையினின்றும் நம்மை வெளிப்படுத்தி, அழகும் ஒளியும் அமையப்பெற்ற நமது முன்னேற்றமென்னும் பாதையைப் பக்குவஞ் செய்யும் பெரும் பேறு நாங்கள் பெற்றமைக்காகவும் கடவுளைப் பிரார்த்திப்பதோடு மகாநாடு கூட்டவேண்டுமென்று நாங்கள் இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னரே முடிவு செய்தோ மாயினும், செங்குந்த நலமே பெரிதெனக் கொண்ட பெரியார்களாகிய உங்களனைவரையும் மிக வினாவில் சந்திக்கவேண்டுமென்ற பேராவலினால், காலத்தை நீட்டிக்க விரும்பாமல் துரிதமாய்க் கூட்டியுள்ளோம். முதல் மகாநாடாகையால் அனுபவக் குறைவாலும், காலச் சுருக்கத்தினாலும் அநேக குறைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அவற்றை மன்னிக்குமாறு உங்களனைவரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இம் மகாநாடு கூட்டுவதில் போட்டியும் இல்லாமலில்லை. நமது கிளர்ச்சிக்கும், பத்திரிகைத் தோற்றத்திற்கும் தலைகொடுத்து நிற்கும் தஞ்சைஜில்லாவிலுள்ள செங்குந்தசிகாமணிகள் இம் முதல் மகாநாட்டை தங்கள் ஜில்லாவிலேயே கூட்டி, பெருமையோடு பெருமையினைப் பெருக்கிக்கொள்ள போவாக்

கொண்டனர். என்றாலும், பல காரணங்களை உத்தேசித்து இங்கு கூட நேர்ந்தது நாங்கள் செய்த நற்பயனே யாகும்.

குணகடல், குமரி, குடகம், வேங்கடமாகிய எல்லையினை யுடையதும், பண்டைய பாபிலோனியா, எகிப்து முதலிய நாடு களைக் காட்டிலும் நாகரீகத்தில் முதிர்ந்ததும், வியாபாரத்தில் பழங்கால முதற்கொண்டே கீர்த்தி பெற்றதுமான தமிழகத்தின் மத்திய ஸ்தானமா யொளிரும் ஈரோடுநகரில் இன்று நாம் கூடி யுள்ளோம். இந் நகர்க் கணித்தாயோடும் காவேரி யாற்றின் பேரொலியும், இந் நகரைச் சூழ்ந்து காணப்படும் சென்னிகிரி, வேதகிரி, சங்ககிரி, நாககிரி, மங்களகிரி, பத்மகிரி ஆகிய பன் னெடுங் குன்றுகளின் பெருமிகக் காட்சியும் இந் நகரின் இயற்கை யழகுகளாய்த் திகழ்கின்றன. இந் நகரின் நடுவே எழுந்தருளியுள்ள கபாலீசுரரின் காட்சியும், அதன் சூழலிலுள்ள கரூர், வெஞ்சமாக்கூடல், கொடுமுடி, திருச்செங்கோடு, பவானி, திருமுருகன்பூண்டி, அவிநாசி யாகிய பாடல்பெற்ற சிவ தலங்கள் திருப்புக்ழ்பெற்ற முருகன் தலங்களின் தோற்றமும் இக்கொங்கு நாட்டின் தெய்வத் தன்மையைக் காட்டுகின்றன. அம்மட்டோ! இந்நகரும் இவ்விரு ஜில்லாக்களும், செங்குந்தர் பெருந்தொகையி னராய் வதியு மிடமா யுள்ளதோடு வியாபாரச் செழிப்பும் நிறைந் தனவா யுள்ளன. இத்தகைய உயரிய இடத்தில் நமது முதல் மகாநாடு கூடுவது ஓர் நற்குறியே யாகும்.

நமது சங்கம்.

இந்தியாவில் நாம் எந்த மூலைக்குச் சென்றாலும் சுதந்திரப் பேச்சுகளே நம் காதுகளைச் செவிடு படுத்துகின்றன. இயற் கைப்பொருளைத்தும் சுதந்தரமுடையனவாயிருக்கின்றன. மாம், புல், பூண்டு, பறவை யாதியன சுதந்தர வாழ்வு நடத்து கின்றன. இந்திய மகா ஜனங்கள்மட்டும் ஏன் சுதந்தரமற்ற வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்னும் எண்ணம், பல்வாண்டுகட்டு முன் னரே அநேகர் உள்ளத்தில் உதித்தது. இவர்களது எண்ணமாம் ஊற்றனைத்தும் ஒன்று திரண்டு 1885-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் மகா சபை யென்னும் கேணி உண்டாயிற்று. இக்கேணியின் ஊற்றுக் கால்கள் சில சமயத்தில் தூர்ந்து போவதும், சில சமயத்தில் சிறிது நீர் கசிவதுமாயிருந்ததால் நீர்ப்பெருக்கிற்குக் கிடந்தது.

1914-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட உலக மகா யுத்தமானது இந்தியர் உள்ளமாகிய ஊற்றுக்கால்களை நன்கு பறித்து விட்டதாகையால் கேணியும் நிரம்பி சிறிய வாய்க்காலொன்றும் அதினின்றும் புறப் பட்டது. ஆயினும், பார்த நிலப்பரப்புடைய இந்தியா முழுதும் தோன்றியுள்ள சுதந்தர தாகத்தைத் தணிக்கக்கூடியதாக இவ் வாய்க்கால் இல்லாமல் வட இந்தியாவில் மிகவும் அகன்றும், தெற்கே வரவரக் குறுகியும் நமது நாட்டின் இயற்கைத் தோற்றத்துக்கேற்ப காணப்பட்டது. எனினும், 1917-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 21-ந் தேதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட பார்ப் பனரல்லாதார் இயக்கமானது தென்னிந்தியா முழுதும் சுதந்தர வெள்ளம் பயந்தோடுமாறு செய்துவிட்டது. இதன் பயனாக 1920-ம் வருடம் வழங்கப்பட்ட மாண்டேரு செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தத்திற்குப் பிறகு, சென்னை மாகாண முழுதுமுள்ள பல்வேறு சமூகத்தினரும் தங்கள் சுதந்தரத்தாகந் தீர்த்துக் கொள்ள மேல்விழுந் தோடினர். ஆங்காங்கு சமூகக் கூட்டங்கள் பல கூட்டினர். ஆண்டுகள் தோறும் தவறாது தங்கள் மகாநாடு களைக் கூட்டி, தங்கள் குறைகளை அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்து அவற்றை நீக்க இடைவிடாது உழைத்து வந்தனர்; வருகின்ற னர். அதன் பயனாக அளவற்ற நன்மைகளையும் அடைந்துள் ளார்க் ளென்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது. இவ்வளவையும் நாம் கண்கூடாகக் கண்டிருந்தும் “மண்டெரி, தான்வாய் மடுப் பினும் மாசுணங்கண் துயில்வ,பேராப் பெருமூச்செறிந்து” என் பது போன்று நாம் தலையெடுக்கா வண்ணம் பாழ்படுத்த கேடும், பழியும் நம்மெதிரே காத்துக்கொண்டிருந்தன வென்றாலும் அதனை ஒரு சிறிதும் கவனியாது சோம்பலாய்க் கிடந்துவிட் டோம். இதனால், மிக அற்பமாய் அன்றே அடக்கக்கூடிய காரி யங்களெல்லாம் மிகப் பெரிதாய் வளர்ந்துவிட்டன. ஏனைய சமூகத்தார்கள் 10, 15, 20-வது மகாநாடுகள் நடத்துகின்ற இந்தக் காலத்திலே நாம் முதலாவது மகாநாடு கூட்டுவது அனை வர்க்கும் வியப்பையும், நமக்கு வருத்தத்தையும் தருவதாயிருப் பினும், இக் காலத்திலுங்கூட உறங்கிக்கிடக்காமல் இம் மகாநாடு கூட்ட முனைந்தமைக்கு நாம் பெரிதும் சந்தோஷிக்கவேண்டிய வர்களாகவே இருக்கின்றோம். நாம் சும்மாயிருக்க நினைத்தா லும் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள அநேக நெருக்கடியான விஷயங்கள் விரைவில் இப்பெருங் கழகங் கூட்டுமாறு நம்மை நிர்ப்பந்திக்

கின்றன. அத்தகைய நெருக்கடியான விஷயங்கள் என்னவென் பதை நீங்களேவரும் அறிவீர்களென்றே எண்ணுகின்றேன்.

நமது பழங்காலப் பெருமை.

செங்குந்தரின் தோற்றம் முருகவேளின் தோற்றத்தோடு இணைந்தது. முருகன் இவ்வுலகிற்கு வந்த அந்த மிகப் பழங்காலத்தில் செங்குந்தர்கள் அவருக்குத் துணைவாரப்ப் போந்து, வெற்றி வாகை சூடி, சீர்த்தி மிக்கோராய்ச் செழிப்புற வாழ்ந்தனர் இவ்வுண்மையினை கந்தபுராணம், ஈட்டியெழுபது, செங்குந்தர் பின்னேத் தமிழ் முதலிய அநேக நூல்கள் நன்கு விளக்குகின்றன மற்றைய சமூகத்தினர் தங்கள் பெருமையினை விளக்குதற்குப் புதிது புதிதாகப் புராணங்கள் புனைந்து கொள்கின்றனர். ஆனால் நமது சமூகத்தின் பெருமையினை விளக்குவதற்கு பண்டைக் காலத்திலேயே அளவற்ற உயரிய நூல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. நம்மரபினர் கி. பி. 10, 11-வது நூற்றாண்டுகளில் பாரந்தகச் சோழன், குலோத்துங்கச் சோழன், விக்கிரமச் சோழன், இராஜ ராஜச் சோழன் முதலானவர்களுடைய மந்திரிகளாகவும், போர் வீரர்களாகவும், படைத் தலைவர்களாகவும், உடற்காவலர்களாகவுந் திகழ்ந்தனர். அன்றியும் பல்லவ மன்னர்களால் இவர்கள் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டுள்ளனர். அக்காலத்தில் கைக்கோ ளப் பெரும்படை என்ற பெருஞ் சைனியம் ஒன்று இருந்ததாக வும் கல்வெட்டுகளால் தெரிகின்றது. கச்சிமா நகரில் அரா சாண்ட பல தொண்டை மான்கட்குத் துணையாகப் போந்து பல போர்களில் வெற்றி கொண்டனர்.

இந்நாட்டில் மட்டுமன்று. இலங்கைக்குஞ் சென்று அந் நாட்டரசனிடம் யாழ்ப்பாணத்தைப் பரிசாகப்பெற்று அதனை யும் ஒழுங்குற ஆண்டுவந்தனர். கச்சிமாவடிச் செங்குந்தர்கள் இலங்கைக்குச் சென்றாராதலின், அப்பரம்பரையினர் மாவடி என்று தங்கள் பெயர்க்குமுன் அமைத்து வழங்குவதை இன்றுங் காணலாம்.

அன்றியும், “சங்குந்து வயல்மேவு செங்குந்த வளநாட சப்பாணி கொட்டியருளே” என்ற செய்யுளை கவனிப் போமாயின் செங்குந்தவளநாடு என்ற ஓர் பெரும் நாடும் இருந் ததாகத் தெரிகின்றது.

பாண்டிய, சோழ, பல்லவ அரசர்களின் ஆதரவைப் பெற்று செங்குந்தர்கள் அநேக ஆலயங்களும், சத்திரங்களும், மடங்களும் எடுப்பித்துள்ளனர். தற்காலத்திலுள்ள மடங்களின் பூர்வீகத்தை துணிந்து ஆராய்வோமானால் பெரும்பாலானவை நம்மவர்களால் கட்டப்பட்டவை என்பது நன்கு விளங்கும். அநேக காரணங்களால் அவற்றில் பலவும் வேற்றார்களையில் மாறிவிட்டன என்பதை அறிய நாம் மிக வருந்தவேண்டியவர்களாகவே புள்ளோம். பண்டைய காலத்தில் திருவாரூர் போன்ற மிகப் பெருங் கோயில்களெல்லாம் செங்குந்த தர்மகர்த்தத்தின் கீழ் நடைபெற்று வந்தன. அநேக செங்குந்த மடாதிபதிகளும் சிறப்புடன் விளங்கியிருந்தார்கள்.

இனி, புலவர்கள் வரிசையைப் பார்ப்போமானால் செங்குந்த தெய்வீகப் புலவர்களுக்கோ ரளவில்லை. காளியருளால் வரப்பிரசாதம்பெற்று, முதலாவது குலோத்துங்கச் சோழன் முதலாக நான்கு அரசர்களின் காலத்திலும் சமஸ்தான வித்துவானாகவும், மந்திரியாகவுமிருந்து, கவிச் சக்கிரவர்த்தி என்னும் பட்டம்பெற்று, இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழனுக்குத் தன் காத்தால் முடிசூட்டி, அவன் திருமண காலத்தில் அரசரிமையையும் அவன் தரப்பெற்று அரசாண்டு, புலவரெல்லாம் போற்றும் அரும்பன்கத் தோள்ளாயிரம், மூவருலா, தக்கயாகப் பரணி, ஈட்டியேழுபது போன்ற இணையற்ற நூல்கள் இயற்றி, பாடுந்தமிழ்ப்பெருமான், புலவர் பணிகொண்ட கூத்தன், செங்கைக் கவிச்சக்கிரவர்த்தி என்று ஏனையோர்களால் என்றென்றும் போற்றத்தக்க பெருஞ்சிறப்பும் தெய்வீகத் தன்மையும் வாய்ந்த ஒட்டக்கூத்தப் புலவரினும் வேறு புலவரும் உண்டோ? மெய்யறி புலவராய்ச் சந்தக் கவிச்சிங்கமாய்ச் சான்றோர் சூழாத்தராய்த் தமிழகத்தே சீர்சிறக்க விளங்கி, தில்லைச் சிவகாமி யம்மையால் படிக்காசுபெற்று, திருச்செங்கோடு வந்த காலத்து குமாரசாமிக் காங்கேயனால் தந்தச் சிவிகையு மடைந்த படிக்காசுப் புலவரினுஞ் சீரிய புலவர் வேறுண்டோ? நமது முருகவேளும் தானே வலியசென்று, தன்மீது ஒருபாடல் பாடவேண்டுமென வருந்திக் கேட்கும் நிலையில் விளங்கிய பொய்யா மொழியின் புண்ணிய மென்னே! வியக்கத்தக்க அற்புதங்கள் அநேகம் இயற்றிய மெய்ஞ்ஞானக் களஞ்சியங்களாகிய இரட்டையர்க்கும் வேறு இணையுண்டோ? இவர்களனைவரும் எந்த மாபைச்

சார்ந்தவர்கள்? நமது செங்குந்த மரபைச் சார்ந்தவர்கள் என்று கூறும்போது நமது மனம் ஆநந்தக் கடலிலன்றோ ஆழ்ந்து நிற்கின்றது.

நமது வீழ்ச்சி.

இவ்வாறு கல்வி நலனும், அறிவின் மாட்சியும், ஒழுக்க மேம்பாடும், கொடைப் பெருக்கும், வீரச் செறிவும், அஞ்சாத் தன்மையும் நிறைந்து விளங்கிய நமது சமூகம் தற்காலம் கல்வியிலும், அந்தஸ்திலும், கைதொழில் வியாபாரங்களிலும் அடைந்துள்ள மிகுந்த ஏழ்மை நிலையையுன்னும்போது நமக்கு வருத்தமும், நாணமும் ஏற்படவில்லையா? நம் உடலில் செங்குந்த ரத்தம் ஓடுவது உண்மையானால், நமது வீழ்ச்சியின் காரணத்தை யறிந்து, அவற்றினின்றும் நீங்கி, எல்லாச் சமூகங்கட்கும் ஓரடி முன்னாக நாம் விரைந்து செல்ல முயலுதல்வேண்டும். இல்லையென்றால் நமது சமூகத்தின் கதி அதோகதி என்பதை நோபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

நமது தலைச்சங்கம்.

இதனை நன்கு உணர்ந்தே அறிவும் ஆற்றலும் மிக்க ஆன்றோர்கள் சென்னையில் “தேன்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்கம்” என்ற ஓர் சங்கம் ஸ்தாபித்து இராப்பகலாய் இடைவிடாது நமது முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு உழைத்து வருகின்றனர். அவர்களது அளவிறந்த முயற்சியின் பயனாகவே இங்கு இம் மகாநாடு கூட்டவும் நேர்ந்தது. அவர்களது ஒத்துழைப்பும், ஆலோசனையும், இல்லையென்றால் மகாநாடு இவ்வளவு வெற்றியுடன் நடைபெறுதென்பதும் உண்மையே யாகும். எனவே, இத்தலைச் சங்கத்தாரனைவர்க்குப் பொதுவாகவும், அதன் அமைச்சர்களாகிய திருவாரூர் முனிசிபல் வைஸ் சேர்மென் திரு. T. N. சபாபதி முதலியார், சென்னை முத்தியாலுப் பேட்டை ஹைஸ்கூல் ஆசிரியர் திரு. ம. சண்முகசுந்தர முதலியார் எம். ஏ. எல்.டி., அவர்களுக்கும் உங்களனைவரின் சார்பாக நன்றி செலுத்துகின்றேன். அநேக லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட மிகப்பெருஞ் சமூகமான செங்குந்தர்களைச் சீர்திருத்தம் செய்வது இலேசான காரியமல்ல. எத்துணையோ இடைஞ்சல்களும், துன்பமும் நேரிடலாம். எல்லாவற்றையும் ஆண்மை

யுடன் எதிர்த்துச் சென்று, சங்கம் தோன்றிய இரண்டாண்டு கட்டுள்ளாகவே 'அவர்கள் செய்துள்ள வேலை அபாரமாயிருக்கின்றது. இன்னும் நம்மனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் இருந்திருக்குமானால் எந்தச் சங்கமும் செய்து முடிக்க இயலாத அவ்வளவு வேலைகளைச் செய்திருப்பார்களென்றே துணிந்து கூறலாம். இத்தகைய உயரிய கடனாற்றியுள்ள நமது தலைச் சங்கமாகிய சென்னை, தென்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்கத்திற்கு இன்று முதலாகவாவது நாம் உற்றதுணையாய் நின்று பேராதரவு செய்யவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கோவைச் சங்கம்.

செங்குந்தர் பெயரால் சிலர் கோவையில் ஓர் சங்கம் நடத்திவருவது உங்களுக்குப் பத்திரிகை வாயிலாகத் தெரிந்திருக்கலாம். அக்கோவைச் சங்கத்தினர் தங்கள் சமூகத்தார் நடத்திவரும் பொட்டுக்கட்டும் வழக்கத்தினைத் தொலைக்க வேண்டி முயன்று வருகின்றன ரென்பதும் அச்சங்க நடவடிக்கைகளையும், அறிக்கைகளையும் கவனித்து வந்தோர் நன்கு அறிந்திருக்கக்கூடும். இவ் வொழுக்கத்தினின்றும் அவர்கள் வம்சத்தினர் நீங்கி நல்லொழுக்கங் கைக்கொள்ளுமாறு அரசாங்கத்தினரும், பொது ஜனங்களும் அவர்களுக்குத் துணைபுரிய வேண்டியது அவசியமே. எல்லா சமூகத்தினரும் முன்னேற்றமடைந்தாலன்றி இந்திய தேசம் விடுதலை பெறாதென்பது உறுதியே யாகும். என்றாலும், சீர்திருத்தம் பெற்று முன்னேற்றமடைய விரும்பும் சமூகத்தார், பண்டு முதல் இன்று வரை நல்லொழுக்க முடையோராய் விளங்கும் ஒரு பெருஞ் சமூகத்திற்குப் பங்கம் விளைக்கத்தக்க முறையில் பிரசாரஞ் செய்வார்களானால் அதைக் கண்டித்துப் பொதுஜனங்களுக்கு உண்மையை விளக்கவேண்டியது நமது கடமையாகும்.

கோவைச் சங்கத்தார் வேறு. நமது செங்குந்த சமூகம் வேறு. இரண்டிற்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. கோவைச் சங்கத்தார் கூறும் இத்தீய வழக்கம் செங்குந்தர்களிடம் எக் காலத்திலும் இருந்ததில்லை. ஜஸ்டிஸ் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் கருத்தும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

“We know that it is absolutely incorrect to say that there is or was at any time a custom amongst

the Sengunthars to dedicate a member of the family to Temple worship. * * * We know of many towns which are solely inhabited by Sengunthars where this custom is absolutely unknown."

“செங்குந்தர்களுக்குள் தங்கள் குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒரு பெண்ணைக் கோயிலுக்கு விடுகிற வழக்கம் இருக்கிற தென்றாவது எப்பொழுதாவது இருந்த தென்றாவது கூறுவது முற்றும் பிசகானதாகும். செங்குந்தர்களே வதியும் பல ஊர்களை நாம் நேரில் அறிவேம். அவ்விடங்களில் இவ் வழக்கம் எப்பொழுதும் இருந்ததில்லை” என்பதே இதன் மொழி பெயர்ப்பாகும். எனவே இரண்டு சங்கங்கட்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை யென்றும் இரண்டும் வெவ்வேறு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவை யென்றும் பொதுஜனங்கட்கு அறிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஜாதி வித்தியாசமே ஒழியவேண்டுமென்று முயற்சிகள் நடைபெறும் இந்நாளில் ஒரு வகுப்பினர் உயர்வு என்றும் மற்றொரு வகுப்பினர் தாழ்வென்றும் எடுத்துக்காட்ட நான் முயல்வதாக நீங்கள் எண்ணக்கூடாது. மேற்சுறிப்பிட்டுள்ள தீயவழக்கம் நமது சமூகத்தில் என்றும் இருந்ததில்லை என்னும் உண்மையைக் கூறுவதே எனது கடமையாகும்.

நாகரீக வளர்ச்சி.

நமது வீழ்ச்சிக்குக் காரணங்கள் என்ன? அவ்வக்காலங்களின் நாகரீக வளர்ச்சிக் கேற்ப நம்மை சீர்திருத்திக்கொள்ளாத குறையென்றே கூறுவேன். மற்றவர்களைப்போல் காலத்திற்குத் தக்கபடி நம்மை பக்குவப் படுத்திக்கொண்டே வந்திருப்போமாயின், இத்தகைய நிலைக்கு வந்திருக்கமாட்டோம் என்பது நிண்ணம். கல்வி, கைத்தொழில், வர்த்தகம், விவசாயம் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் நம்மவர்கள் பழைய கருப்பண்ணாகவே விளங்குகின்றனர். புதிய முறையை ஒரு சிறிதும் கைப்பற்றுவதேயில்லை. ஏதாவது புதுமுறையைப் புகுத்த முயலுவோமாயின் உடனே “பழங்காலத் தூர்க்காதே, புதுக்காலத் தோண்டாதே” என்றும், “இது பரம்பரைப் பழக்கம்” என்றும் கூற முற்படுகின்றனர். இதுவரை நாம் அர்த்தமற்ற குருட்டுப் பழக்கங்களைக் கையாண்டு வந்ததாலடைந்த நன்மைகள்

போதும். இன்று முதலாகவாவது உலக மாறுதலுக்கேற்றவாறு தொழின் முறைகளையும் சீர்திருத்திக்கொண்டு உலக மாந்தரின் பெரிய போட்டியில் ஆண்மையுடன் முன்னேறிச் செல்வோமாக. நாம் பின் தங்குவோமாயின் பின்னே வருகின்றவர்கள் நம்மை மிதித்துக்கொண்டு முன்னேறிச்செல்ல நாம் அடியோடு அழிந்து பாழ்படுவோம்.

கட்சிப் பிரதி கட்சிகள்.

நமது வீழ்ச்சிக்கு ஒற்றுமைக் குறைவே மிக முக்கிய காரணமாகக் கூறவேண்டும். குலாபிமானத் தழைத்துக் குல முன்னேற்றம் பெருக வேண்டுமானால் நம்மவர்க்குள் ஒற்றுமை அவசியமாகும். ஆனால், நம்மவர் வதியும் எந்த கிராமத்திற்குச் சென்றாலும் ஒற்றுமைக் குறையும் கட்சிப்பிரதி கட்சிகளும் இருக்கக் காண்கின்றோம். இக் கட்சிப் பிளவினால் நம் மினத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் மற்றொருவரை அந்நியருக்குக் காட்டிக் கொடுக்க நேர்கின்றது. நமக்குள் ஏற்படும் சிறு அபிப்பிராய பேதங்களுக்காக உட சண்டைகளைக் கிளப்பிக் காலத்தையும், அறிவையும், பொருளையும் அதிலேயே செலவு செய்துகொண்டு கோர்ட்டுங் கையுமாகத் திரிவோமானால் நம்மை நாமே தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களாவோம். நாம் பழையபடி பலத்தையும், ஆண்மையையும். செல்வத்தையும், செல்வாக்கையும், சீர்ததியையும் பெற வேண்டுமானால் நமக்குள்ளாக உள்ள கட்சிப் பிரதி கட்சிகளும், பொருமையும் உடனே சுட்டெரிக்கப்பட வேண்டும். வேற்றானுக்கும் மாற்றானுக்கும் சிறிதும் இடங் கொடுக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள நாட்டாண்மைக்காரர், புள்ளிக்காரர், பெரியதனக்காரர், காரியக்காரர் முதலிய தலைவர்கள் இதனை நன்கு ஆலோசித்து நமது மரபின் பெருமதிப்புக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் தடையாயுள்ள கட்சிப்பிரதி கட்சி யென்னும் பைசாசத்தை மிக விரைவில் வெருட்டித் தூரத்தி யடித்து, நமக்குள் சமாதானத்தை உண்டாக்க முயல் வேண்டும். இதுதான் அவர்கள் சமூகத்திற்குச் செய்யவேண்டிய முதல் வேலையாகும்.

நமது சமூகத்தின் ஐக்கியம்.

வழக்கம் வழக்கமெனக் கூறி சமீபத்திலுள்ள சில கிராமங்களில் மட்டும் கொண்டு கொடுத்து வருவதும் கண்டிக்கத்தக்கதாம். பண்டைய காலத்தில் நீண்ட தூரம் பிரயாணம்

செய்ய வசதி இல்லாமையால் சமீபத்திலுள்ள கிராமங்களோடு மட்டும் சம்பந்தம் செய்து வந்தனரென்றால் ஒரே நாளில் ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் பிரயாணஞ் செய்யக்கூடிய எல்லா வசதிகளும் ஏற்பட்டுள்ள இக்காலத்திலும் நாம் ஏன் இதனைக் கையாள வேண்டுமெனத் தெரியவில்லை. பழையகாலத்தில் சமீபத்திலுள்ளவர்களோடு மட்டும் சம்பந்தம் செய்துவந்த மற்றைய சமூகத்தாரனைவரும் தற்காலத்தில் நெடுந்தூரத்தில் சம்பந்தம் செய்யவில்லையா? நாம் மட்டும் ஏன் இம் முறையைக் கையாளக் கூடாது. நாம் வெகு சமீபத்திலேயே சம்பந்தம் செய்து வருவதால் நெடுந்தூரத்திலுள்ள செங்குந்தர்களைப் பற்றி அநேகர் ஒன்றுமே அறிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கின்றோம். இதனால் தான் அநேகர் ஏமாறவும், மற்றையவர் ஏமாற்றி உள்ளே துழையவும் சந்தர்ப்பமேற்படுகின்றது. இதுவுமன்றி, நாம் மிக நெருங்கிய பந்துக்களோடு மட்டும் சம்பந்தம் செய்து வருவதே நமது சந்ததியார் அறிவிலும் ஆற்றலிலும், பலத்திலும் வரவரக் குறைந்து வருவதற்கு ஓர் முக்கிய காரணமெனக் கூறுவேன். ஒருவர் தமக்கு நெருங்கிய பந்துவும் ரத்தக் கலப்பு நிறையப் பெற்றவருமான வேறொருவரிடம் பெண்கொண்டால் அவ்விருவருக்கும் பிறக்கும் குழந்தை பொருளா ராய்ச்சிக் காரரின் கூற்றுப்படி எல்லாவிதத்திலும் பல மற்றதாகவே இருக்குமென்பது நிச்சயம். ஐரோப்பியர்கள் நிரைந்த ஆராய்ச்சியும், அறிவும், பலமும் வாய்க்கப்பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் ஓர் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர் மற்றொரு தேசத்தைச் சேர்ந்தவரோடு சம்பந்தம்செய்து வருவதே. நமது இந்தியாவிலும் பிராம்மண சமூகத்தைப் பாருங்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகள் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பும், அறிவும், தேஜஸும், தைரியமும் வாய்க்கப்பெற்றுள்ளன. இதன் காரணமென்ன. அவர்களில் ஒரு கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர் அதே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் கொள்ளவோ கொடுக்கவோ செய்யக்கூடா தெனக் கட்டுப்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இக் கட்டுப்பாட்டால் அவர்கள் நெருங்கிய பாத்தியத்தில் சம்பந்தம் செய்ய நேர்வதே இல்லை. புதிய பாத்தியங் கொள்வதினால் புது ரத்தக் கலப்பு ஏற்படுகின்றது. இப்புது ரத்தக் கலப்புடையார்க்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் எல்லா வளனும் வாய்க்கப்பெற்று விளங்குகின்றன. எனவே நாமும் நமது சந்ததியாரின் அபிவிருத்

திக்கு முயற்சிக்கவேண்டுமானால் சிறிது தூரத்திலுள்ளவர்க ளோடு சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது மிக அவசிய மாகும். இவ் விஷயத்தைக் குறித்து நாம் ஒரு முடிவிற்கு வர வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

கல்வி.

கல்வியே கருந்தனம் என்பதை நம்மவர் அடியோடு மறந்து விட்டனர். நமது இளஞ்சிறுர்கட்கு நாம் தேடிவைக்க வேண்டிய பொருள் கல்விப் பொருளே யாகும். நமது குழந் தைகளைக் குருடர்களாக்கி விடாமல் எண்ணும் எழுத்துமாகிய இரு கண்களையும் அவர்கள் அடையுமாறு செய்தல்வேண்டும்.

“தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.” என்றார் நாயனார்.

நீட்டோலை வாசியா நின்றவனே நல்ல மரமாவான். கல்வி யறி வற்றவனே காட்டில் திரியும் மிருகமாவான். நமது சிறுவர் களிடத்தில் நாம் உண்மையில் அன்புடையவர்களாயின் எந்த விதத்திலும் நமதுஇளைஞர்கட்குக் கல்வி கற்பிக்கவேண்டும். எவ் வளவு கஷ்டங்கள் நமக்கு இருந்தாலும் அவற்றைப் பொருட் படுத்தாமல் 11-வது வயது வரையிலாவது சிறுவர்களை வேறு வேலையில் புகுத்தாமல் ஆரம்ப கல்வியாவது கற்பிக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தாரும் கட்டாய கல்வியைத் தீவிரமாய் ஏற்பாடு செய்து வருகின்றனர். அநேக முனிசிபாலிடிகளில் ஏற்படுத் தப்பட்டு அமுலில் இருந்து வருகின்றது. இரண்டொரு வருஷங்களில் எல்லா கிராமங்களிலும் கட்டாயக் கல்வி ஏற்படுத் தப்படும். அப்பொழுது திடீரென அரசாங்கத்தார் நம்மையெல் லாம் வற்புறுத்தி 11-வது வயதிற்குட்பட்ட பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்காமல் தொழிலில் அமர்த்தியுள்ள பெற்றோர்களுக்கு அப ராதம் முதலியன விதித்து கஷ்டப்படுத்தும்படி விடாமல் இன்று முதலாகவே நாம் படிக்கவைத்து விடுவது சிறந்ததல்லவா. ஐந் தூறு ஜனத்தொகையுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பாடசாலை வைக்கவேண்டுமென சட்டசபையில் தீர்மானமும் நிறைவேற் றப்பட்டிருப்பதால் நாம் முயற்சிசெய்தால் ஏறக்குறைய எல்லாக் கிராமங்களிலும் பாடசாலைகள் ஏற்படக்கூடுமென்றே எண்ணு கின்றேன்.

வாலிபர் கல்வி.

தற்சமயம் நமது சமூகம் உள்ள நிலையில் நாம் நமது இளைஞர்கட்குக் கல்வி கற்பிப்பதோடு மட்டும் நின்று விடுவதில் பயனில்லை. இளைஞர்கள் கல்விகற்று, அதைத் தமது வாழ்க்கையில் பயன் படுத்திக்கொண்டு நமது சமூகத்திற்கும் உபகாரிகளாய் விளங்குவதற்குப் பல வாண்டுகள் செல்லும். ஆனால், தற்போது நமக்கெதிரே 20 வயதிற்கு மேற்பட்டவர் எத்தனை பேர் கல்வியறிவின்மையால் தமது தினசரி வாழ்க்கையில் வருந்துகின்றார்கள். தங்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டியவற்றைத் தாங்களே தேடவும், குடும்பத்தை ஒழுங்குற நடத்தவும் வேண்டிய பொறுப்பு மேற்கொண்டுள்ள இவ்வாலிபர்கள் எழுத்து வாசனையும் அறியாதிருப்பார்களானால் இவர்கள் குடும்பம் ஒழுங்கும் அமைதியும் உடையதாக எப்படி நடைபெறுமெனத் தோன்றவில்லை. வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு வருந்துகின்றவர்களை முதலாவதாகச் சீர்திருத்தவேண்டும். இவர்களை அறிவுடையவர்களாக்க என்னென்ன சாதனங்கள் உண்டோ அவற்றையெல்லாம் நாம் கையாளவேண்டும். வயது வந்தவர்கள் பாடசாலைகளில் சேர்ந்து படிப்பது இயலாத காரியம். உபந்யாசங்கள் மூலமாகவும், பத்திரிகை மூலமாகவுந்தான் அவர்கட்கு அறிவூட்டக் கூடும். விவசாயம், கைத்தொழில், வியாபாரம், சுகாதாரம் உடற்கூறு, நுண்பொருளாராய்ச்சி, மேல்நாட்டறிவு, உலகானுபவமாகிய பல துறைகளிலும் சிறந்த அறிவு வாய்க்கப் பெற்றுள்ள பல அறிஞர்களை பிரசாரத்திற்கென நியமித்து, அவர்கள் கிராமந்தோறஞ் சென்று படக்காட்சி (Magic lantern) மூலமாக நம்மவரிடையே நல்லறிவூட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவ்வாறு இடைவிடா முயற்சி செய்வோமானால் வெகு சீக்கிரத்தில் நம்மவர்களின் வாழ்க்கை பெரிதும் மாறுதலடையுமென்றே எண்ணுகின்றேன். அரசாங்கத்தாரும் இவர்கள் அறிவை விருத்திசெய்ய ஒரு திட்டம் தயாரித்து வருகின்றார்கள். நம் சிறுவர்கள் ஆரம்ப கல்வி மட்டும் பயின்றால் தற்காலத்தில் பயனில்லை. இன்னும்கொஞ்சம் செல்வமும் சௌகரியமும் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் தம்மக்களுக்கு உயர்தாக்கல்வி கற்பிக்கவேண்டும். பி. ஏ., எம். ஏ. பட்டங்கள் பெற்று உத்தியோகத்திலும், வியாபாரத்திலும் தலைசிறந்து விளங்கினாலொழிய நமது சமூகம்

முன்னுக்கு வர இயலாது. தற்காலத்தில் நம்மவர் உத்தியோகத்திலிருப்ப தென்றால் அருமருந்தாக இருக்கின்றது. இக்குறையினை விரைவில் நீக்குதற்கு நமது இளைஞர்கள் முனைந்து படித்துப் பட்டதாரிகளாகப் பலர் வெளியில் வரவேண்டும். ஊக்கமும், சுறுசுறுப்பும், புத்தி கூர்மையு மிகுந்த அநேக இளைஞர்கள் தம் வறுமையால் ஊக்கமிழந்து கொம்புத் தேனுக்காசைப்படும் முடவனைப் போல் தயங்குகின்றனர். அத்தகைய சிறுவர்கட்கு நாம் உபகாரச் சம்பளம் கோடுத்து அடிக்கடி உற்சாக மூட்டி வரவேண்டும். சென்னையிலுள்ள தலைச்சங்கம் இதனை மேற்கொண்டிருப்பது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதே. என்றாலும் பொருள் வருவாய்க் குறைவினால் 10, 15 மாணவர்கட்கே தலைச்சங்கம் உபகாரச் சம்பளம் கோடுத்துவருகின்றது. இது எவ்விதத்திலும் போதாது. நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கட்கு வழங்கவேண்டும். இது ஒரு பெரிய காரியமல்ல. நாம் கோர்ட்டுக்கும், கோயில்களுக்கும், செலவழிக்கும் செல்வத்தில் ஒரு சிறிது தலைச் சங்கத்திற்கு அனுப்பி வருவோமானால் தலைச் சங்கத்தார் அதனை அவரவர்பெயரால் உபகாரச்சம்பளம் வழங்குவார்கள்.

இதுவன்றி, சில மாணவர்கட்கு உண்டியும், உறையுளும் இனாமாய் உதவவேண்டும். இதன் பொருட்டு ஓர் மாணவர் விடுதியும் மிக விரைவில் ஏற்படுத்த முயலவேண்டும். எத்தனையோ செல்வந்தர்களின் பிள்ளைகள் ஓட்டலில் சாப்பிட்டு உடல்நலங்குன்றி வீடுதிரும்புகின்றனர். ஆறு வருடங்கள் வரையில் விடாமல் ஓட்டலில் சாப்பிடுவது எவர்க்கும் சகிக்க முடியாததாகவே இருக்கும். அன்றியும், சரியான மேற்பார்வையின்மையால் சிலரது ஒழுக்கமும் குன்றக் காண்கின்றோம். ஆகையால், நம்மவர் மேற்பார்வையில் உடனே ஒரு மாணவர் விடுதி ஏற்படுத்த முயலவேண்டும். வியாபாரத்தைப் பொருத்தும் ஏனைய விவகாரங்களைப் பொருத்தும், ரங்கூனுக்குச் செல்லவேண்டியும் சென்னையை யடைகின்ற நம்மவர் மனைவரும் தங்குதற்கு அவ்விடுதியிலேயே ஓர் பாகத்தை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். இது செங்குந்த சமூகத்திற்கே பெருத்த நன்மை தேடி வைத்ததாகும். இவ்விஷயங்களை யெல்லாம் செங்குந்த மித்திரன் 2 தொகுதி, 4, 8 பகுதிகளில் ஆசிரியர் மிக விளக்கமாக எழுதியிருப்பதோடு தலைச்சங்கம் சென்னையில் ஓர் விடுதி ஏற்படுத்த

முயற்சி கொண்டிருப்பதாகவுங் குறித்திருந்தது ஓர் நற்செய்தியே யாகும். இவ்விடுதி ஏற்படுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் உதவிபுரிய வேண்டியது நமது கடமையாகும். இதுமட்டுமன்று பட்டதாரிகளாய் வெளிவருவோர்க்கு ஆண்டு தோறும் விருந்தோன்று நடத்தி, அதில் சிறந்த மாணவர்கட்குப் பரிசுகள் வழங்கி, உற்சாகத்தை யதிகப்படுத்தி மேல்நாடுகட்கும் கல்வியில்ச் செல்லுமாறு தூண்டவேண்டும். இவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளெல்லாம் நமது தலைச்சங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு நாம் கல்வியில் தீவிரமாய்க் கவனஞ் செலுத்தி வருவோமாயின் நாலேந்து வருடங்களில் நமது சமூகம் அனைவரும் போற்றத்தக்க நன்னிலையினை அடைந்துவிடு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. இதற்கு மேலும் நமது நிதி இடந்தருமாயின் செங்குந்தர் பெயரால் கிராமங்களில் பாடசாலைகள் வைக்க முயலவேண்டும்.

பெண் கல்வி

ஆண் மக்களை மட்டும் படிக்கவைப்பதால் பெரும் பயன் விளையாது. பெண்மக்களுக்கும் கல்வி கற்பிக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். தாய்மார்களே சிறுவர்கட்கு முதல் ஆசிரியராவார்கள். தாங்கள் கற்றிருந்தால்தான் தாங்கள் பெற்ற அரும் புதல்வர்கட்கு ஒய்வு நேரங்களில் கல்வி கற்பிக்க முடியும். கல்லாத தாய்மார்கள் குழந்தைகளை வளர்க்கும் முறையும் தெரியாமல் அநாகரீகமான பேச்சுகளைக் கற்பித்து, சிறுவர்களின் வளர்ச்சியையும் ஒழுக்கத்தையும் பாழ்படுத்துவர். கல்வியறிவுடையபெண்கள் நிறைந்துள்ள சமூகங்களிலுள்ள குழந்தைகள் எவ்வளவு அறிவும், ஆற்றலும், புத்தி கூர்மையும், தேஜஸும் பொருந்திக் காணப்படுகின்றன என்பதை நீங்களே கவனித் தறிந்துகொள்ளுங்கள். “தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்” என்ற ஆன்றோர் மொழிப்படி இளமையில் தாய்மார்கள் எந்த ஒழுக்கத்துடன் குழந்தைகளை வளர்க்கின்றார்களோ அவ்வொழுக்கந்தான் கடைசி வரையில் அவர்களிடம் தலைசிறந்து நிற்கும். “பெண்கள் கல்வி முதலியவற்றில் பின்னணியில் நிற் குமாறு விட்டுவிடுகின்ற எந்த தேசமும் ஒரு சிறிதும் முன்னேற முடியாது. ஆகையால், நமது சமூகங்களிலுள்ள பெண்மணிகட்குக் கல்விகற்பிக்க நாம் மிகப்பெரும் முயற்சி செய்வோமாக”

என்ற பனகால் அரசாது வாக்கியங்கள் பொன்போல் போற்றத் தக்கன. “பெண்களை முன்னேறச்செய்வது நாம் முன்னேறு வதே யாகும்.” சிறந்த தாய்மார்களாகவும், உண்மை மனைவி களாகவும் விளங்கவும், இல்லற வாழ்க்கையைச் சச்சரவின்றி ஒழுங்காக நடத்தவும் பெண்கட்குப் போதியஞானம் ஏற்பட வேண்டியது அவசியம். குடும்ப விவகாரங்களை நன்கறிந்து சிக் கன முறையைக் கையாள வேண்டியதற்கு முன் யோசனையும், புத்தி கூர்மையும், குடும்ப வரவு செலவு கணக்குத் தயாரிக்கும் சக்தியும் பெறுகின்ற அளவிற்காவது பெண்களுக்குக் கல்வி புகட்டவேண்டியது மிக அவசியமென நான் வற்புறுத்துகின் றேன்.

கைத்தொழில்.

நமது கைத்தொழில் பண்டைக் காலத்திலிருந்த பொருமை என்ன! ஏனைய சமூகத்தினர் தழைகளையும் மரப்பட்டைகளை யும் ஆடையாக உடுத்து வாழ்ந்த காலத்தில் இந்தியாவில் டெக்கா மேஸ்லின் முதலிய மெல்லிய வஸ்திரங்கள் நெய்யப்பட்டு, வெளி நாடுகட்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. “பட்டி னும், மயிரி னும், பருத்தி நூலி னும், கட்டு நுண்வினைக் காருகர் இருக்கையும்” என்ற சிவப்பதிகாரச் செய்யுளை நோக்குங்கள். பட்டு நூலாலும், எலி மயிராலும், பருத்தி நூலாலும், நுட்பமான தொழில் புரிந்து வந்த நமது நாடும், சமூகமும் இப்போதுள்ள நிலை யென்ன? ஒரு இழை நூலுக்கும் மேல்நாட்டை எதிர்பார்த்து நிற்கின் றோம். மேல் நாட்டினர் நூதன முறைகளெல்லாம் கண்டுபிடித் துக் கையாண்ட பொழுதெல்லாம் நாம் பழைய தற்களையே விடாது கைப்பற்றி இத் தாழ்ந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டோம். ஆகையால், கைத்தொழிற் கல்வி போதிக்கவல்ல பல பாடசாலை கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். அரசாங்கத்தினரும் போதிய ஆத ரவு தருவார்களென்றே எண்ணுகின்றேன். சென்னை, பம்பாய் முதலிய இடங்களில் அரசாங்கத்தார் ஏற்படுத்தியுள்ள கைத் தொழிற் சாலைகளில் நம் மாணவர்கள் பயின்று புதிய தறி முறை களைக் கையாளவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மீண்டும் நமது கைத்தொழில் தலையெடுக்க முடியுமெனக் கூறுகின்றேன்.

கூட்டுறவு முறையும், வியாபாரமும்.

நமது தொழிலை நன்னிலைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமா னால் எல்லா கிராமங்களிலும் ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள்

ஏற்படுத்த முயல்வேண்டும். இக்காலத்திலுள்ள ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் எதிர்பார்த்தபலனைக் கொடுக்கவில்லை யென்பது உண்மையே. ரெக்க லேவாதேவி மட்டும் இவை செய்துவருவதால் பலர் கடன் வாங்கிச்சென்று, கல்யாணம் முதலிய வற்றில் வீணாக அதிகப் பணஞ் செலவழித்துவிட்டு, வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தர வழியின்றி வீடுவாசலையும் இழக்க நேர்கின்றதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோம். ஆகவே ரெக்க லேவாதேவி மட்டும் செய்துவருவதோடு நின்றுவிடாமல் செங்குந்தர் ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் நெசவிற்கும், விவசாயத்திற்கும் வேண்டிய நூதன சாமான்களை வாவழைத்து அவற்றைத் தவணைக் கடனுக்கோ, வாடகைக்கோ தருதல் வேண்டும். பொது நலப் பணத்திலிருந்து கைத்தொழிலும், விவசாயமும் வல்ல அறிவுடையார்களை அமர்த்திக்கொண்டு வீடுதோறும் சென்று நூதன முறைகளைக் கையாளுமாறு போதித்துவரவேண்டும். கிராம வாசிகள் நெய்யும் ஆடைகளையும், உற்பத்தி செய்யும் தானியங்களையும் அவர்களே சென்று போட்டியில் குறைத்து விற்கும்படி விடாமல் நல்ல விலைகொடுத்து சங்கத்திலேயே வாங்கிக்கொண்டு மொத்தமாக வெளிக்கு அனுப்பலாம். இப்பொழுது கடைவைத்துள்ளவர்களும் இதிலேயே சேர்ந்து அதிக பங்குகள் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களும் நிறைந்த லாபம் பெறக்கூடும். அன்றியும் தனித்தனியே வியாபாரஞ்செய்ய முயல்கின்றபோது ஒவ்வொருவரும் வீணாக எவ்வளவோ புத்தியைச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. உலகம் எந்தவகை யாடைகளை விரும்புகின்றதென அறிவதற்கும், அதன்படி பட்டம் முதலியவை பொருக்கி நெய்வதற்கும், சரியான விலைபோகக்கூடிய இடம் முதலியவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், அங்கே கொண்டு போய்ச் சேர்க்கவேண்டிய சௌகரியம் செய்வதற்கும் எவ்வளவு காலமும், அறிவும், வீணாகின்றதென்று யோசித்துப் பாடுங்கள். அவ்வாறின்றி இந்த ஐக்கிய சங்கத்தார் மொத்தமாக வாங்கி விற்பதாக இருந்தால் அவர்களே இந்த வேலைகள் முழுதும் கவனித்துக்கொள்வார்களன்றோ? நாம் செய்யுந் தொழிலிலேயே நமது காலத்தையும், திறமையையுஞ் செலுத்தி அதனை எல்லாவகையிலும் மேம்பாடுறச் செய்யலாம்.

இதும்ன்றி, நமக்குள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து பங்குத் தொகை ஏற்படுத்தி ஓர் பஞ்சாலை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

இப் பஞ்சாலை நம்மவர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுமென்பதில் ஐயமில்லை. நம்மவரனைவரும் இப் பஞ்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் நூலையே வாங்க உறுதி செய்துகொள்ளவேண்டும். இங்கு உற்பத்தியாகும் நூலை நம்மவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்படும் செங்குந்தர் சங்க மூலமாகவோ, செங்குந்தர் ஐக்கியச் சங்க மூலமாகவோ குறைந்த விலைக்கு நம்மவர்க்கே தர ஏற்பாடுசெய்து இப்பொழுதுள்ள மிக வருந்தத்தக்க நிலையிலிருந்து நம்மவரைக் கைதூக்கி விடவேண்டியது நமது முக்கிய கடமையாகும். இப்படிச் செய்வோமானால் நமது கைத்தொழில் சின்னாட்களிலேயே உயர்ந்த நிலை யடையுமென்பது உண்மை.

இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, ஜப்பான் முதலான தேசங்கள் நன்னிலைக்கு வந்த காரணமென்ன? கூட்டுறவு முறையில் கைத்தொழிலையும், வியாபாரத்தையும் பெருக்கி வந்ததே யாகும். இந்தியாவில் ஆங்கில அரசாட்சி ஏற்பட்டது அவர்களது வியாபார்க்கம்பெனியினாலேயே. நம் நாட்டில் பெரும்பாலும் படிப்பற்றவர்களே வியாபாரஞ் செய்கின்றனர். மேல் நாட்டிலோ நன்கு படித்தபின்னரே வியாபாரஞ் செய்ய இறங்குகின்றனர். படித்த ஒருவன் வியாபாரஞ் செய்வதற்கும், எழுத்துவாசனையே அறியாத ஒருவன் வியாபாரஞ் செய்வதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசமுண்டு. நம்மவர்களில் படித்தவர்கள் கூட வியாபாரத்தைத் தங்கள் ஊர்வரையிலேயே நடத்துகின்றனர். வெளிநாடுகளோடு சம்பந்தப்படுத்தி வியாபாரஞ் செய்வதே சிறந்த பயனளிக்கும். பண்டைக்காலத்தில் நம்மவர்கள் மெசபடோமியா, ரோம், கிரீஸ், ஜாவா, சுமத்திரா, ஜப்பான், சீனா முதலிய வெளி தேசங்களுடன் வியாபாரஞ் செய்து வந்ததாக சங்க நூல்களும் கிறிஸ்தவ வேதமும் சான்று பகர்கின்றன. ஆகையால் மீண்டும் இம்முறையினைக் கையாண்டு வியாபாரத்தில் மேலோங்க முயலவேண்டும். இவ்வாறு மிகப்பெரிய வியாபாரஞ் செய்ய வேண்டுமானால் நம்பிக்கையோடும் ஒற்றுமையோடும் கூட்டுறவு முறையில் நடத்தவேண்டும். இவையும் இவைபோன்ற இன்னும் அனேக வர்த்தகசம்பந்தமான விஷயங்களும் இதே பந்தலில்நடக்கப்போகும் நமது வர்த்தகர் மகாநாட்டின் ஆலோசனைக்குக் கொண்டு வரப்படுமென்றும், அங்கு நன்கு விவாதித்து முடிவு செய்யப்படுமென்றும் கருதுகின்றேன்.

நமது சங்கங்கள்.

இத்தகைய லட்சியங்களெல்லாம் நிறைவேற வேண்டுமானால், ஒவ்வொருகிராமத்திலும் செங்குந்தர் சங்கம் தோன்ற வேண்டும். சென்னையில் “தென்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்கமும்” அதன் முயற்சியால் மற்ற இடங்களில் பல கிளைச்சங்கங்களும் ஏற்பட்டிராவிட்டால் இத்தகைய உணர்ச்சிகள் நமக்கு உதித்திருக்குமோ? சங்கங்களால் ஏற்படும் நன்மைகள் அளவற்றன. ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் சங்கங்களாலடைந்துள்ள நன்மைகள் அளவிறந்தனவாகும். நமது அரசாங்கமே பார்லிமெண்டு என்னும் ஓர் கூட்டுக்கழகத்தால் நடத்தப்படுகின்றது. ஆகையால் கிராமந்தோறும் செங்குந்தர் சங்கம் ஏற்படுத்தி அதனைச் சென்னையிலுள்ள தலைச்சங்கத்தோடு இணைத்து, அதன் ஆதரவையும் ஆலோசனையையும் பெற்று அதன் படி கடனாற்றி வரவேண்டும். மகாநாடு முடிந்த ஒரு மாதத்திற்குள் எத்தனை கிளைச்சங்கங்கள் தோன்றுகின்றன வென்பதைப் பொறுத்தே நமது முன்னேற்றம் இருக்கிறதென்று கூறவேண்டும்.

பிரதி நிதித்துவம்.

நமது பிரதிநிதிகளை நாம் ஒவ்வொரு ஸ்தல ஸ்தாபனத்திலும், சட்டசபையிலும் பெறுவதற்கு உழைக்கவேண்டியது நமது கிளைச் சங்கங்களின் முக்கியமான வேலையெனக் கூறலாம். முதலில் செங்குந்த வாக்காளர் ஜாப்தா (Voter List) தயாரித்து அதன்படி ஏதாவது ஒரு இடத்தில் நம்மவர் வெற்றி பெறக் கூடுமெனத் தோன்றினால் சங்க சார்பாக ஒருவரை நியமித்து, அவருக்கே சங்க அங்கத்தினரனைவரும் சமூக கஷிபேதங்களையும் இராஜ்யகட்சி பேதங்களையும் புகவிடாமல் ஒன்று வேலை செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்போது ஏனைய சமூகத்தார்கட்குச் சிறிதும் மனத்தாபம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். நம்மவர் நிற்கமுடியாத இடத்தில் அந்நியராயினும் எவர் நம்மவர் நன்மைக்குப் பாடுபடுவாரெனும் நம்பிக்கை யிருக்கின்றதோ அவருக்கே சங்கத்தினர் வேலைசெய்யலாம்.

இதுவன்றி, சென்னைராஜதானி முழுதிற்கும் தலைச்சபையாயுள்ள சென்னை சட்டசபையில் தென்னிந்தியா முழுதும் வியாபித்துள்ள அநேக லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள நம் சமூகத்திற்கு ஒரு பிரதிநிதியேனும் இல்லாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

ஏனைய ஜாதியினரெல்லாம் தங்கள் பிரதிநிதிகளைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். ஆகவே நமது குறைகளைத் தைரியமாய் எடுத்துக்கூறி வாதாடத்தக்க அறிவும், ஆற்றலும், சௌகரியமும், செல்வாக்கும் பெற்ற கனவான் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவரையே நாமினேஷனில் எடுக்குமாறு தலைச் சங்கமும் ஒவ்வொரு சினைச் சங்கமும், கிராமத் தலைவர்களும், தனிப்பட்ட மனிதர்களும் கடித மூலமாகவும், தந்தி மூலமாகவும் கவர்னரைக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். அடுத்து சமீபத்தில் வரப்போகும் சட்ட சபை எலக்ஷனில் இவ்வாறு செய்வோமானால், ஒரே கனவானைக் குறித்து சிபார்சு செய்துவரும் ஆயிரக்கணக்கான கடிதங்களையும், தந்திகளையும் கவர்னர் ஒருக்காலும் புறக்கணிக்கமாட்டார். இவ் விஷயத்தை நீங்களனைவரும் ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டுமென்று உங்களனைவரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். “கேட்டால் கொடுக்கப்படும், தட்டினால் திறக்கப்படும்” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழியும், “அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும்” என்ற தமிழ்ப் பழமொழியும் நம் பொருட்டே ஏற்பட்டவை என மனத்திற் கொள்ளுங்கள்.

பத்திரிகை.

ஒரு தேசம் ஒரு சமூகம் முன்னேற்றமடைவது பத்திரிகை யொன்றினாலேயே யாகும். உள்நாட்டு வெளிநாட்டு விஷயங்களை இவை அவ்வப்போது உணர்த்துவதால் நாம் அடையும் நன்மைகள் அளவிறந்தன. இங்கிலாந்து முகலிய நாடுகளில் மணிதோறும் அநேக பத்திரிகைகள் வெளி வருகின்றன என்பதைக் கேட்க நாம் ஆச்சரியப்படலாம். அங்கே வண்டியிழுப்போருக்கும், குப்பை யெடுப்போருக்கும், பிச்சைக்காரருக்குத் தனிப் பத்திரிகைகள் உண்டு. மேல் நாடுகளில் மிக்க குறைந்ததாக வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகட்கும் ஐம்பதினாயிரம் சந்தாதார்கள் இருக்கிறார்களென்றால் அந்நாடுகள் ஏன் முன்னுக்கு வராது. ஆனால் நம்மவரோ பத்திரிகை படிப்பதேயில்லை. நமக்கு மணிப் பத்திரிகையோ, தினப் பத்திரிகையோ, வாரப் பத்திரிகையோ, பக்திப் பத்திரிகையோ கிடையாது. செங்குந்த மித்திரன் என்னும் மாதப் பத்திரிகை ஒன்று தோன்றியுள்ளது. நமது சமூகத்தில் இப்போது விழிப்பேற்பட்டது அதன் முயற்சியே யாகும். இத்தகைய மித்திரனைப் பல லட்ச ஜனத்தொகை உடைய நம்மில் எத்தனைபேர்கள் ஆதரிக்கின்றார்கள். 3500 பேர்கட்குள்ளாகவே அதனைப்பெற்று பயனடைந்துள்ளார்கள் என்றும், அதிலும் பாதி சந்தாதார்கள் இன்னும் பணஞ் செலுத்தாமலிருக்கின்றார்களென்றும் இம்மாத மித்திரனில் கண்டு வருந்துகின்றேன். இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களில் இருபதினாயிரம் சந்தாதார்கட்குக் குறையாமல் சேர்த்துத்தர

நாமனைவரும் கங்கணங் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு செய்வோமானால் அடுத்த ஆண்டில் பசுஷப் பத்திரிகையாக மாற்றிவிட முடியுமென்றே நினைக்கின்றேன்.

மூலதனம்.

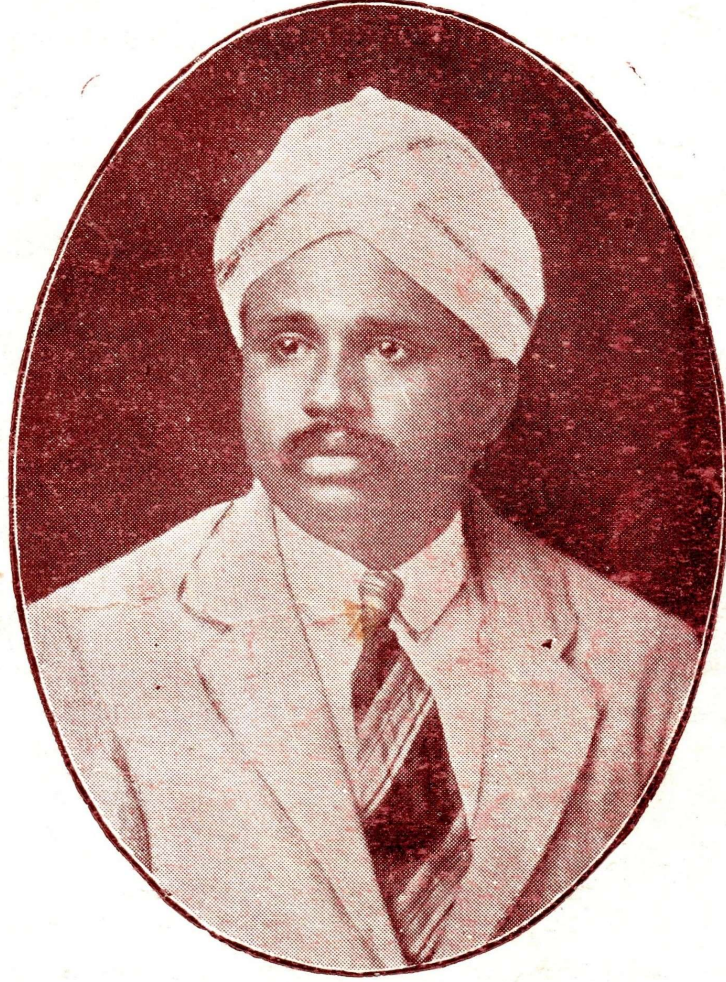
நான் இதுவரை கூறிவந்த லட்சியங்களெல்லாம் நிறைவேறவேண்டுமாயின் ஓர்பெரும் மூலதனம் இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் இக் காரியங்களெல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெறுவது அருமை. நாம் பல வழிகளிலும் மூலதனம் சேர்க்க முயலவேண்டும். சென்னை பனையகாட் கம்பெனியாரும், சைதாப் பேட்டை வர்த்தகர்களும் செய்துவருவது போன்று ஒவ்வொரு செங்குந்த வர்த்தகர்களும் மகமை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கல்யாணம் முதலிய காரியங்களில் கிடைக்கும் கிராமப் பணத்தில் தலைச் சங்கத்திற்கு ஒரு பகுதி அனுப்புதல் வேண்டும். ஆங்காங்கு உண்டியல் மூலம் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்தல்வேண்டும். ஓர் லாட்டரி ஏற்பாடு செய்து அதில் ஒருலட்சம் ரூபாய்க்குக் குறையாமல் மிச்சப்படுத்த முயற்சிக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்வோமானால் ஓராண்டிற்குள் மூலதனம் பெருகிவிடுமென்பதில் சந்தேக முண்டோ?

இறுவாய்.

செங்குந்த சிகாமணிகளே !

இன்று தோன்றியுள்ள புத்துணர்வோடு பழைய கௌரவத்தைப் போக்காமல் அறிவுடையோர் ஒம்பும் வண்ணந் திருந்தி வெற்றியுந் தோல்வியுங் கருதாது முன்னணியில் நிற்க நாம் முனைந்து செல்வோமாக. ஓர் உண்மை வீரன் தோல்வியுற்ற காலத்து எவ்வாறு ஆண்மைபுடன் ஓரடி முன்னே செல்வானோ அவ்வாறே நாமும் செல்லவேண்டும். அதற்கான விஷயங்களை யெல்லாம் தீரயோசித்து முடிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் அழைப்பிற்கிணங்கி நீங்களனைவரும் சிரமம் பாராது இங்குவந்து எங்களை கௌரவித்தமைக்காக மீண்டும் ஓர்முறை நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது வரவேற்பு உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். சுபம்!! சுபம்! சுபம்!!!

V. V. C. V. நடேச முதலியார்,
ஜேனரல் காரியதரிசி,
தேன்னிந்திய செங்குந்தர் முதலாவது மகாநாடு ஈரோடு.

N. நந்தகோபால் B.Com
தலைவர்
ஈரோடு மாவட்ட செங்குந்த மகாஜன சங்கம்

செங்குந்த மித்திரன்.

தென்னிந்திய செங்குந்த மகாஜன சங்கத்தின்
மாத வெளியீடு

ஆசிரியர்,

திரு. ம. சண்முகசுந்தர முதலியார், எம். ஏ. எல். டி.

செங்குந்தர்கள் முன்னேற்றமடையும் வண்ணம் அநேக
அரிய விஷயங்களைக்கொண்டு வெளியிடப்படுவது. செங்குந்
தானைவரும் நமது மித்திரனை ஆதரிக்கவேண்டியது கடமையா
கும். பல்லாயிரக் கணக்கான சந்தாதார்கள் உடனே சேர்வார்
களாக,

சந்தா விபரம்.

	ரூ. அ. ப.
இந்தியா, இலங்கை, பர்மா முதலிய இடங்கட்கு	1—8—0
பிளங்கு, சிங்கப்பூர், ஆப்பிரிக்கா	2—0—0
செங்குந்தர் பிரபந்தத் திரட்டு	3—0—0

(ஈட்டி. எழுபது முதலியவை)

செங்குந்த மித்திரன் ஆபீஸ்,

31, அரண்மனைக்காரன் தெரு,

சென்னை.

ஸ்ரீ வாணி விலாஸ் பிரஸ், ஈரோடு.

N. நந்தகோபால் B.Com

தலைவர்

ஈரோடு மாவட்ட செங்குந்த மகாஜன சங்கம்